

UKA25/51

06.11.2025

Paarma Lund Kreutzmann

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi gennem en styrket og helhedsorienteret indsats for familier kan nedbringe antallet af anbringelser af børn udenfor hjemmet.

(Medlem af Inatsisartut, Bo Martinsen, Demokraatit)

Fra Inuit Ataqatigiit ønsker vi at skabe de bedst mulige forhold for vores børn og familier i Grønland. Selvom det altid er ønskværdigt, at ethvert barn vokser op hos sine forældre i trygge og udviklende omgivelser, er virkeligheden desværre ikke altid sådan.

Derfor arbejder vi i Inuit Ataqatigiit fortsat for at forbedre forholdene, så godt som muligt.

I forslaget til debat bliver det nævnt, at antallet af børn, der anbringes uden for hjemmet i Tasiilaq, er steget markant.

Af undersøgelser fremgår det dog, at denne stigning nu er stoppet, og derfor er det vigtigt, at vi i vores drøftelser tager udgangspunkt i faktuelle oplysninger.

Men ja, på landsplan er tallene stadig alt for høje, og derfor er det helt på sin plads at drøfte dette i denne sal.

Når Tasiilaq nævnes, må det dog bemærkes, at antallet af børn, der anbringes uden for hjemmet, ikke længere stiger.

Hvordan er det lykkedes at vende udviklingen?

Jeg har været i kontakt med Kommuneqarfik Sermersooq og har gennemgået deres initiativer, som viser sig at være meget relevante for vores debat.

De har fået flere medarbejdere og har indført en ny politik for børn og familier — et initiativ, der løber fra 2025 til 2035.

Politikken bygger på fire centrale værdier: Tidlig indsats, Involvering af familier og børn i beslutningsprocesser, samarbejde mellem myndigheder og familier og tilpasning af indsatser til familiers konkrete behov.

Jeg forstår det sådan, at fokus ikke kun er på barnet, men også på dets omgivelser som helhed.

Der ses tydelige tegn på, at udviklingen nu bevæger sig i en bedre retning.

Jeg mener, at vi i Inatsisartut — i samarbejde med kommunerne — bør arbejde for, at denne politik bliver udbredt til hele landet.

Den nuværende opmærksomhed fra Naalakkersuisoq for børn, unge og familier på netop dette område, og det landsdækkende samarbejde, er meget lovende.

Familiecentre og den forebyggende indsats er en vigtig del af dette arbejde.

Metoden har til formål at sikre, at børn og familier får hjælp, før problemerne vokser sig store.

Et eksempel på en ny og positiv udvikling er, at børn gennem familiecentre kan blive undersøgt hurtigere — et tiltag, der allerede er indført i Kommuneqarfik Sermersooq, så sager kan håndteres hurtigere og måske endda før de når et kritisk punkt.

Dette bør også ses som en mulighed for resten af kysten.

Her skal kommunerne ikke betragtes som "skyldige" eller utilstrækkelige, men der bør skabes bedre rammer for visitation, da der stadig er for få hænder og for mange opgaver.

Derfor kan et forslag være at lette arbejdsbyrden, så hver sag kan behandles grundigere og med den nødvendige tid.

I dag arbejder kommunerne nogenlunde på samme måde, men jeg mener, at vi bør arbejde sammen på landsplan — Inatsisartut og Naalakkersuisut og kommunerne i fællesskab — for at opnå et bedre resultat.